

Leutnant Sommer had kort na de aanslag een boerderij weten te bereiken die ca. 500 meter van de Oldenallerbrug af lag. Hij ontving er hulp en op zijn verzoek ging de boer op de straatweg een Duitse auto aanhouden; binnen tien minuten kwam er een aan. Korte tijd later wist de commandant van een van de tot de Hermann Goering-divisie behorende regimenten, *Oberst* Fritz Wilhelm Fullriede, die zich in Harderwijk bevond, wat er gebeurd was.

Fullriede was geen scherpslijper. Hij was, de Duitse nationaliteit behoudend, hereboer in Zuid-Afrika geweest, had dienst genomen in de *Wehrmacht*, had meegevochten in Noord-Afrika, op Sicilië en in Italië en was, toen hij in de herfst van '44 zijn regiment commandeerde, nog steeds geen nationaal-socialist, integendeel: hij verafschuwde Hitler en wist de oorlog verloren. Hij zat evenwel in het gareel en hij liep mee.

Zijn eerste zorg was, *Oberleutnant* Eggert op te sporen; hij nam aan dat men in de buurt van de Oldenallerbrug of in Putten (de twee onderofficieren hadden gezien dat de vrachtauto van de overvallers in de richting van dat dorp was verdwenen) personen zou kunnen vinden die nadere inlichtingen konden verschaffen, en hij gaf, vermoedelijk omstreeks vijf uur in de ochtend, opdracht, in de buurt van de Oldenallerbrug alle mannelijke personen aan te houden, het gehele gebied tussen Putten en Nijkerk te doorzoeken en Putten te omsingelen zodat niemand er uit kon. Bij de Oldenallerbrug werden van zondagmorgen zes uur af alle mannen die buitenshuis kwamen (meest boeren die gingen melken) door Duitse militairen op een weiland samengedreven, later ook vrouwen, zelfs kinderen, en met het afsluiten van Putten werd om acht uur begonnen. Een en ander ging met veel ruwheid gepaard; verscheidene militairen van het Hermann Goering-regiment zinden op wraak – in

vliegveld beschermen en de schuilkelder welke voor de generaals bestemd is', althans daar stond bij: '*Bunker zur Sicherheit der Generäle*'; aan Kirschen en Dijkman was het 'duidelijk dat het hier om een complot tegen het leven van Hitler gaat' – ons inziens een volledig uit de lucht gegrepen veronderstelling. Kirschen zond vervolgens het schetsje per postduif naar Engeland en kreeg te horen, 'dat het aan de Russen zal worden doorgegeven.' (S. Kirschen: *Zes vrienden komen hedenavond* (1946), p. 125, 127).

Wat het vinden van het schetsje betreft, kunnen wij dit relaas niet rijmen met de verwarring die zich bij de Oldenallerbrug heeft voorgedaan; wij gaan er van uit dat *Oberleutnant* Eggert (die, zoals wij nog zullen verhalen, in vrijheid werd gesteld) het bedoelde schetsje bij zich had toen hij Enny's Hoeve bereikte. Andere berichten maken er melding van dat men ook een tas met Duitse stukken vond; als dat zo was, veronderstellen wij dat die stukken, aangezien Kirschen er niets over schrijft, van weinig betekenis zijn geweest.